

ДО ПИТАННЯ ФОРМУВАННЯ ТВОРЧОЇ АКТИВНОСТІ МАЙБУТНЬОГО ФАХІВЦЯ

ст.викл. Коломієць С.В, ст.викл. Пугач В.І., СНАУ

Передумовою повноцінного формування творчої активності студентів є розумне поєднання, діалектична єдність репродуктивного і продуктивного типів діяльності в усій системі навчання. Знайти оптимальний варіант такого поєднання - одне з головних педагогічних завдань.

Формування і розвиток творчої активності майбутнього спеціаліста передбачає адекватну систему взаємовідносин студента і викладача, оскільки творчу особистість може формувати лише творча особистість при відповідному стилі діяльності всіх суб'єктів навчально-виховного процесу та при наявності особливих зв'язків вищої школи з суспільством. Важливим фактором формування творчої особистості є розвиток самостійності і відповідальності студента при розв'язуванні пізнавальних, суспільно-політичних, трудових і моральних проблем.

Не можна ігнорувати роль і характер педагогічних вимог до студента. Будь-яке зниження вимог до обсягу і характеру засвоєння необхідних знань знижує пізнавальну і творчу активність студента. Тому рівень педагогічних вимог необхідно підвищувати. Але це також повинно бути в межах розумного, бо надмірність вимог може породжувати у свідомості студента негативний психологічний комплекс неповноцінності. Треба не забувати, що якраз протиріччя між об'єктивними вимогами і суб'єктивними можливостями – основа розвитку суб'єкта в навчанні. В сучасних умовах при вирішенні цього протиріччя підсилюється інтерес до методів і форм активного навчання, які зокрема орієнтовані на розвиток самостійності студента як суб'єкта навчально-пізнавальної діяльності.

На сучасному етапі організація самостійної роботи студентів залишається однією з центральних проблем

навчання. Реальна частка часу на самостійну роботу становить у нашого студента 30 – 40%. А за даними ЮНЕСКО в світі частка самостійної роботи в загальному навчальному плані становить 50 – 70%. На наш погляд, причинами, які не дають можливості організувати ефективну самостійну роботу студентів, є недостатнє вміння студентів працювати самостійно; недостатня кількість сучасних навчальних посібників та програмного комп'ютерного забезпечення дисциплін.

Результативність самостійної роботи студентів залежить від її чіткої організації та системного контролю, що включає самостійне опрацювання студентами окремих тем курсів, виконання індивідуальних завдань, контроль засвоєння теоретичного матеріалу, залучення студентів до науково-дослідної роботи та ін.

Відомо, що існують три рівні самостійної роботи, які відрізняються один від одного по складності: копіювальний, частково-пошуковий і творчий. Всі вони допомагають студентам не тільки в навчальній роботі, а і в набутті навичок науково-дослідної діяльності, які будуть використані ними при написанні рефератів, курсових, дипломних та наукових робіт. Багато в чому саме завдяки ефективній самостійній роботі збагачується навчально-пізнавальна діяльність, розширюється область застосування пізнавальних умінь, відбувається перехід від відтворюючої самостійності до творчої.

Керівництво процесом переростання відтворюючої самостійності в творчу полягає в здійсненні послідовних, взаємопов'язаних, взаємопроникаючих і зумовлюючих один одного етапів навчальної роботи, кожний з яких забезпечує перехід студента на відповідний рівень самостійності і творчої активності. А це в результаті приведе до формування компетентного спеціаліста, готового працювати в умовах ринкової економіки.